

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia grudnia 2007 r.

DOLIS/DEC-2/440/

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 5 oraz art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana X, zam. w (...), na nieuprawnione przetwarzanie jego danych osobowych przez firmę doradztwa finansowo–prawnego z siedzibą w (...),

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X, zam. w (...), zwanego dalej Skarżącym, na nieuprawnione przetwarzanie jego danych osobowych przez firmę doradztwa finansowo–prawnego, z siedzibą w (...), zwaną dalej Firmą.

W przedmiotowej skardze Skarżący podniósł, iż w 2000 r. rozpoczął naukę w Wyższej Szkole Pedagogicznej (...), zwanej dalej Uczelnią i w stosownym terminie wniósł opłaty za egzamin i czesne należne za I semestr nauki. Jednakże z uwagi na stan zdrowia zrezygnował z kontynuacji nauki przed ukończeniem I semestru. Pan X poinformował, że we wrześniu 2007 r. otrzymał pierwsze wezwanie do zapłaty z Firmy. Skarżący wskazał, że po otrzymaniu ww. wezwania złożył na Uczelni wyjaśnienia, w których oświadczył, że jego należności wobec szkoły zostały uregulowane. Mimo złożenia wyjaśnień monity do zapłaty wciąż są do niego przysyłane, co stanowi w jego ocenie bezpodstawne przetwarzanie jego danych osobowych.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

- 1) W 2000 r. Pan X został przyjęty na Uczelnię, na studia na kierunku pedagogika. Uczelnia pozyskała dane osobowe Pana X wskutek podpisania z nim - jako studentem - umowy.
- 2) W związku z przyjęciem na Uczelnię, Skarżący zobowiązał się do uiszczenia czesnego w ratach. Pan X zgodnie z wyznaczonym terminem uiścił pierwszą ratę czesnego. Następnie przed ukończeniem I semestru zrezygnował z kontynuowania nauki na Uczelni, nie złożył jednak stosownego oświadczenia o rezygnacji ze studiów na Uczelni. W związku z brakiem ww. oświadczenia, kwota drugiej raty została przez ww. podmiot zaksięgowana jako płatność zaległa.
- 3) W dniu 11 czerwca 2001 r. Pan X został skreślony z listy studentów Uczelni. Jednakże w związku z brakiem zapłaty nieuiszczonego czesnego, Uczelnia zaczęła przetwarzać dane osobowe Pana X w celach windykacyjnych.
- 4) W dniu 17 stycznia 2007 r. Uczelnia zawarła z Firmą na piśmie umowę o współpracy na czas nieokreślony, na podstawie której powierzyła przetwarzanie danych osobowych dłużników Uczelni, w tym dane osobowe Skarżącego, wyłącznie w celu wykonywania czynności windykacyjnych, mających na celu zgodne z prawem doprowadzenie do spłaty należności Uczelni przez jej dłużników. Zgodnie z § 2 ust. 4 ww. umowy, Uczelnia udzieliła Firmie pełnomocnictwa do dochodzenia należności w imieniu i na rzecz Uczelni. Natomiast zakres udostępnienia danych osobowych określony został w § 9 ww. umowy i są to: imię i nazwisko, numeru albumu studenta, adres, numer telefonu, kierunek studiów i zadłużenie.
- 5) Dane osobowe Pana X zostały od Uczelni pozyskane przez Firmę w dniu 3 września 2007 r. i są przez Firmę nadal przetwarzane w celach windykacyjnych.

Po zapoznaniu się z wyjaśnieniami i materiałem dowodowym a także po analizie przepisów prawa Generalny Inspektor Danych Osobowych zważył, co następuje:

Stosownie do brzmienia art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, obok i niezależnie od zgody osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy) przetwarzanie danych jest dopuszczalne, m.in. gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy). Zgodnie z art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych za prawnie usprawiedliwiony cel uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Administratorem danych osobowych zgodnie z art. 7 pkt 4 ustawy jest natomiast organ, jednostka organizacyjna, podmiot lub osoba, o których mowa w art. 3, które decydują o celach i środkach przetwarzania danych. Ustawa o ochronie danych osobowych reguluje jednak również status podmiotów innych niż administrator danych, które mogą przetwarzać dane osobowe. Jakkolwiek bowiem administrator danych może przetwarzać dane samodzielnie, art. 31 ustawy upoważnia go również do powierzenia, w drodze zawartej w formie pisemnej umowy, przetwarzania tych danych innemu podmiotowi. W przypadku zatem, gdy administrator skorzysta z upoważnienia wynikającego z brzmienia powołanego przepisu, dochodzi do zlecenia „na zewnątrz” przetwarzania danych. Podmiot, któremu administrator powierzył przetwarzanie danych, może je jednak przetwarzać wyłącznie w przewidzianym umową zakresie i w określonym w umowie celu (art. 31 ust. 2 ustawy). Podmiot, któremu administrator powierzył przetwarzanie danych jest ponadto obowiązany przed rozpoczęciem przetwarzania danych podjąć środki zabezpieczające zbiór danych, o których mowa w art. 36-39 ustawy, oraz spełnić wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 39a ustawy. W zakresie przestrzegania tych przepisów wskazany podmiot ponosi odpowiedzialność jak administrator danych (art. 31 ust. 3 ustawy). Zgodnie z art. 31 ust. 5 ustawy, do kontroli zgodności przetwarzania danych przez podmiot, któremu zostały powierzone dane, z przepisami o ochronie danych osobowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 14-19 ustawy.

W świetle powołanych przepisów należy zaznaczyć, iż powierzenie przetwarzania danych dokonane przez administratora na podstawie umowy powierzenia, o której mowa w art. 31 ustawy nie wymaga uzyskania zgody osoby, której dane dotyczą. Istotnym jest także, że działanie podmiotu, który powierzył dane nie zwalnia go z obowiązków nałożonych na niego ustawą o ochronie danych osobowych, bowiem w świetle przepisów wskazanego aktu prawnego, nie traci on przymiotu administratora danych.

Odnosząc powyższe rozważania do okoliczności niniejszej sprawy, wskazać należy, iż z materiału dowodowego niniejszej sprawy wynika, że Skarżący, mimo ciążącego na nim obowiązku nie uściłł opłaty wymaganej za II semestr nauki, w związku z czym Uczelnia uznała Pana X za swojego dłużnika. Powyższe w świetle art. 23 ust. 1 pkt 5 uprawnia ją do przetwarzania jego danych w celach windykacyjnych.

Jednocześnie, zgodnie z art. 31 ustawy Uczelnia poprzez zawarcie pisemnej umowy z Firmą, uprawniona była do powierzenia przetwarzania danych osobowych Pana X w celach windykacyjnych. Firma zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy przetwarza dane osobowe Skarżącego wyłącznie w przewidzianym w § 9 ww. umowy zakresie i zgodnie z określonym celem, jakim jest prowadzenie czynności windykacyjnych. W związku z powyższym przetwarzanie danych osobowych Skarżącego przez Firmę znajduje swoją podstawę w przepisach prawnych.

Mając na uwadze powyższe należy ponadto stwierdzić, że zarzut Skarżącego dotyczący kwestii wymagalności roszczenia tj. opłaty za II semestr studiów na Uczelni powinien być rozpoznawany przez sąd powszechny, który oceni wiarygodność materiału dowodowego i ustali, zasadność roszczeń. Powyższe pozostaje bowiem w wyłącznej kompetencji sądów powszechnych, co potwierdził w wyroku z dnia 2 marca 2001 r. Naczelny Sąd Administracyjny (sygn. akt II S.A. 401/00) wskazując, że: „(...) Generalny Inspektor (...) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i prawa procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami (...)”.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Stronie, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 22 tej ustawy i w związku z art. 127 § 3 i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, przysługuje, w terminie 14 dni od daty doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).